

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/130/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418207234
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4418207234.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobkyne: M. A., nar. XX.XX.XXXX, O. XX/XX, XXX XX S., právne zastúpenej advokátom: JUDr. Ladislav Chmelár, so sídlom Levická 579/18, 952 01 Vráble, IČO: 42 046 467, proti žalovanému: N. A., nar. XX.XX.XXXX, O. XX/XX, XXX XX S., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22. júla 2020 č. k. 15C/25/2018-682, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 22. júla 2020 č. k. 15C/25/2018-682 (napadnutý rozsudok) rozhodol tak, že

I. určil, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (BSM) - strán sporu pozostáva z:
Hnuteľností:

1./ vešiak kovový v hodnote	20 eur
2./ vešiak drevený v hodnote	0 eur
3./ botník v hodnote	10 eur
4./ chladnička s mrazničkou v hodnote	0 eur
5./ sedačka pre dve osoby v hodnote	50 eur
6./ stôl a 6 ks stoličiek v hodnote	10 eur
7./ obývacia stena v hodnote	50 eur
8./ rohová sedačka pre 4 osoby v hodnote	50 eur
9./skriňa v spálni v hodnote	100 eur
10./ manželská posteľ v spálni v hodnote	0 eur
11./ televízor v spálni v hodnote	0 eur
12./ skriňa v detskej izbe dcéry N. v hodnote	50 eur
13./ posteľ v tej istej detskej izbe v hodnote	0 eur
14./ skriňa v detskej izbe dcéry N. v hodnote	200 eur
15./posteľ v detskej izbe dcéry N. v hodnote	700 eur
(uvedené hnuteľné veci sa nachádzajú v „starom dome“)	
16./ drevený botník a drevený vešiak spolu v hodnote	70 eur
17./ chladnička s mrazničkou v hodnote	125 eur
18./ umývačka riadu v hodnote	50 eur
19./ sedačka pre 8 osôb v hodnote	200 eur

20./ drevený stôl v hodnote	50 eur
21./ televízor v hodnote	150 eur
22./ manželská posteľ vrátane dvoch kusov nočných stolíkov v hodnote	50 eur
23./ televízor v hodnote	100 eur
24./ 2 ks postelí a písací stolík v hodnote	50 eur
(uvedené hnutelné veci sa nachádzajú v „malom dome“)	
25./ botník v hodnote	20 eur
26./ chladnička v hodnote	20 eur
27./ rozťahovacia sedačka v hodnote	0 eur
28./ drevený stôl v hodnote	10 eur
29./ 6 ks stoličiek spolu v hodnote	20 eur
30./ televízor v hodnote	0 eur
31./ 2 ks manželských postelí v hodnote	0 eur
32./ 4 ks jednolôžkových postelí v hodnote	0 eur
(uvedené hnutelné veci sa nachádzajú v „záhradnom dome“)	
33./ motorové vozidlo značky P. N.-S. , EČ: J v hodnote	3.000 eur
34./ motorové vozidlo K. XXX, EČ: J v hodnote.....	2.500 eur
35./ sedačková kosačka v hodnote	0 eur
36./ malotraktor značky M. v hodnote	200 eur
37./ vysávač značky V. v hodnote	500 eur
38./ sada hrncov L. v hodnote	1.000 eur
39./ obchodný podiel v spoločnosti J..T..Y.. N.. N. V..Q.., so sídlom O. XX, XXX XX S., IČO: XX XXX XXX v hodnote	0 eur

Nehnutelností:

A./ vedených Okresným úradom J. L., katastrálny odbor, zapísaných na LV č. XXX, okres J. L., obec S., kat. územie I. S. ako parc. č. XXXX/X o výmere 580 m² - zastavaná plocha a nádvorie; parc. č. XXXX/X o výmere 1141 m² - záhrada; dom súp. č. XX - postavený na parc. č. XXXX/X, v podiele 1/1 strán sporu, v hodnote.....95.100 eur

B./ stavby - „záhradného domu“ nezapísaného na LV, ktorý je postavený na parc. č. XXXX/X vedenej Okresným úradom J. L., katastrálny odbor, zapísanej na LV č. XXXX, okres J. L., obec S., kat. územie I. S., v podiele 1/1 strán sporu, v hodnote10.700 eur

C./ stavby - „malého domu“ s garážou, nezapísaných na LV, bez súp. č., ktoré sú postavené na parc. č. XXXX/X, vedenej Okresným úradom J. L., katastrálny odbor, zapísanej na LV č. XXXX, okres J. L., obec S., kat. územie I. S., v podiele 1/1 strán sporu, v hodnote42.000 eur

Spolu 157.155 eur

II. vyporiadal BSM strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne M. A., rod. H. nar. XX.XX.XXXX, r. č. XXXXXX/XXXX, bytom O. XX/XX, XXX XX S. prikázal nehnuteľnosť špecifikovanú v odseku I. výroku rozsudku pod písmenom A./ a hnutelné veci špecifikované v odseku I. výroku rozsudku pod položkami 1 až 15, 34, 37 a 38.

Súd do výlučného vlastníctva žalovaného N. A., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, r. č. XXXXXX/XXXX, bytom O. XX/XX, XXX XX S. prikázal nehnuteľnosti špecifikované v odseku I. výroku rozsudku pod písmenom B./ a C./ a hnutelné veci špecifikované v odseku I. výroku rozsudku pod položkami 16 až 33, 35 a 36.

Súd do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal obchodný podiel spoločnosti J..T..Y.. N.. N. V..Q.., so sídlom O. XX, XXX XX S., IČO: XX XXX XXX.

III. Z titulu úplného vyporiadania zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému 22.237,34 eura, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenu dňa 04.12.2018 domáhala voči žalovanému vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM). Uviedla, že ku dňu zániku manželstva podľa nej patrili do BSM nehnuteľnosti: 1. nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území I. S., obec S., zapísané v katastri nehnuteľností Okresným úradom J. L., katastrálny odbor na LV č. XXX ako pozemok C KN parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 580 m², pozemok C KN parc. č. XXXX/X - záhrada o výmere 1141 m², stavba - rodinný dom súp. č. XX postavený na pozemku C KN parc. č. XXXX/X v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/1 k celku. Podľa posudku, ktorý dal žalovaný vypracovať, hoci tento nespĺňa všetky náležitosti znaleckého posudku, všeobecná hodnota týchto nehnuteľností je 95.100 eur. Súhlasila s takto určenou všeobecnou hodnotou predmetných nehnuteľností, 2. nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území I. S., obec S., zapísané v katastri nehnuteľností Okresným úradom J. L., katastrálny odbor na LV č. XXXX ako pozemok C KN parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 741 m², pozemok C KN parc. č. XXXX/X - záhrada o výmere 268 m² v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/1 k celku. Žalobkyňa uviedla, že hoci je na LV č. XXXX ako vlastníč zapísaný len žalovaný, zastáva názor, že tieto nehnuteľnosti patria do BSM, nakoľko za ne dňa 27.04.2004 zaplatili p. Y. N., p. D. V. a p. S. I. zo spoločných peňažných prostriedkov sumu 100.000,-Sk. Súhlasila s tým, že všeobecná cena týchto nehnuteľností je 9.999,19 eura, 3. nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území I. S., obec S. doposiaľ nezapísaná v katastri nehnuteľností a to stavba - rodinný dom s garážou bez súp. č. postavený na pozemku C KN parc. č. XXXX/X v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/1 k celku. Podľa posudku, ktorý dal žalovaný vypracovať, hoci tento nespĺňa všetky náležitosti znaleckého posudku, všeobecná hodnota tejto nehnuteľnosti je 42.000 eur. Súhlasila s takto určenou všeobecnou hodnotou predmetných nehnuteľností. Ďalej žalobkyňa uviedla, že do BSM patria hnuiteľné veci - vybavenie rodinného domu súp. č. XX: vybavenie chodby: 1/ vešiak kovový, 2/ vešiak drevený 3/ botník, vybavenie kuchyne: 4/ chladnička s mrazničkou, 5/ sedačka pre 2 osoby, 6/ stôl a 6 ks stoličiek, vybavenie obývacej izby: 7/ obývacia stena, 8/ rohová sedačka pre 4 osoby, vybavenie spálne: 9/ skriňa, 10/ manželská posteľ, 11/ televízor, vybavenie detskej izby č. 1: 12/ skriňa, 13/ posteľ, vybavenie detskej izby č. 2: 14/ skriňa, 15/ posteľ, 16/ televízor, vybavenie rodinného domu s garážou bez súp. č.: vybavenie chodby: 17/ drevený botník, 18/ drevený vešiak, vybavenie kuchyne spojenej s obývacou izbou: 19/ chladnička s mrazničkou, 20/ umývačka riadu, 21/ sedačka pre 8 osôb, 22/ drevený stôl, 23/ televízor, vybavenie spálne: 24/ manželská posteľ, 25/ 2 ks nočných stolíkov, 26/ televízor, vybavenie detskej izby: 27/ 2 ks postelí, 28/ písací stolík, vybavenie záhradného domčeka bez súp. č.: vybavenie chodby: 29/ botník, vybavenie kuchyne spojenej s obývacou izbou: 30/ chladnička, 31/ rozťahovacia sedačka pre 5 osôb, 32/ drevený stôl, 33/ 6 ks stoličiek, 34/ televízor, vybavenie izieb: 35/ 2 ks manželských postelí, 36/ 4 ks jednolôžkových postelí, ostatné hnuiteľné veci: 37/ osobné motorové vozidlo zn. P. S - S., r. v. XXXX, nájazd cca 250.000 km v zostatkovej hodnote 5.000 eur, 38/ osobné motorové vozidlo zn. K. XXX, r. v. XXXX, nájazd cca. 220.000 km v zostatkovej hodnote 2.000 eur, 39/ sedačková kosačka v zostatkovej hodnote 1.000 eur, 40/ malotraktor v zostatkovej hodnote 700 eur, 41/ vysávač zn. V. v zostatkovej hodnote 500 eur. Zostatkovú hodnotu hnuiteľných vecí uvedených pod položkou 1/ až 36/ neuviedla. Žalobkyňa do BSM ďalej zaradila iné majetkové hodnoty: 1/ obchodný podiel spoločnosti J..T..Y. N.. N. V..Q..., IČO: XX XXX XXX, so sídlom O. XX, XXX XX S., ktorý bol nadobudnutý žalovaným za trvania ich manželstva a zo spoločných peňažných prostriedkov. Všeobecnú hodnotu obchodného podielu neuviedla.

3. Žalobkyňa navrhla, aby súd z vecí patriacich do BSM prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného nehnuteľnosti pod bodom 1/, hnuiteľné veci pod bodom 1/ až 37/, 39/, 40/ a obchodný podiel spoločnosti J..T..Y. N.. N. V..Q..., IČO: XX XXX XXX, so sídlom O. XX, XXX XX S.. Ďalej žalobkyňa navrhla, aby súd z vecí patriacich do BSM do jej výlučného vlastníctva prikázal nehnuteľnosti pod bodom 2/, 3/, 4/, hnuiteľné veci pod bodom 38/, 41/. Žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej titulom úplného vyporiadania BSM vyrovnací podiel v sume 18.300,40 eura.

4. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril. Potvrdil, že medzi žalobkyňou a ním v priebehu posledného roka prebiehali rokovania o mimosúdnej dohode. Napriek tomu, že medzi stranami bolo niekoľko otvorených bodov, možno konštatovať, že základné „prerozdelenie“ majetku (primárne nehnuteľností) bolo z oboch strán už v zásade akceptované (žalobkyňa mal zostať „rodinný dom“ súp. č. XX postavený na pozemku registra „C“ parc. č. XXXX/X (ďalej len „veľký rodinný dom“) a jemu mali zostať stavby bez súp. č. postavené na pozemku registra „C“ parc. č. XXXX/X, t.j. rozostavaná stavba nového rodinného domu (ďalej len „malý rodinný dom“) a záhradný domček), pričom hlavnými otvorenými

otázkami bolo najmä ocenenie nehnuteľností a vyplatenie prípadnej finančnej kompenzácie. Tvrdenie žalobkyne o nevyhnutnosti riešiť vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov až súdnou cestou by bolo možné akceptovať, ak by dôvodom podania žaloby a spornými skutočnosťami v tejto veci boli nevyriešené otázky z doterajšej komunikácie medzi stranami - ako napríklad otázka ocenenia nehnuteľností. Z obsahu žaloby však vyplýva presný opak. Žalobkyňa po prvýkrát až v samotnej žalobe akceptovala návrhy predbežných ocenení, ktoré doposiaľ sústavne odmietala uznať; a navyše, žalobkyňa v žalobe úplne zmenila jej doterajšie nároky týkajúce sa „prerozdelenia“ nehnuteľného majetku. Obsah žaloby, v kontexte doterajších rokovaní medzi stranami, žalovaný označil za absolútne a zásadné prekvapenie v postojoch žalobkyne.

5. Ďalej žalovaný uviedol, že v minulosti pomerne aktívne a úspešne podnikal a je zrejmé, že o nadobudnutie majetku, ktorý je v súčasnosti predmetom tohto konania, sa pričínil hlavnou mierou práve on. Okrem jeho aktívnych príjmov mu najmä v začiatkoch manželstva darovali určité finančné čiastky aj jeho rodičia a tieto použil na nadobudnutie či už spoločného alebo len jeho výlučného majetku. K prikázaniu veľkého rodinného domu (a súvisiacich pozemkov) žalovaný uviedol, že až do podania žaloby žalobkyňa navrhovala/súhlasila s tým, že veľký rodinný dom nadobudne v rámci vyporiadania práve ona. Až v žalobe po prvýkrát zmenila svoju pozíciu a navrhla, aby bol veľký rodinný dom prisúdený do jeho vlastníctva. Žalobkyňa zmenu svojej pozície nijako nevysvetlila a v žalobe neuviedla jediný dôvod, prečo by mal byť veľký rodinný dom prisúdený do vlastníctva práve jemu. S týmto návrhom nesúhlasil. Uviedol, že v súdnej praxi sa vyvinulo niekoľko základných pravidiel, podľa ktorých by mali sudy postupovať pri prikázaní veci jednému alebo druhému manželovi. Pravidlo pre prikázanie veci, o ktorú nemá záujem ani jeden z manželov, nie je priamo ustálené, avšak odvíja sa automaticky od prerozdelenia veci, o ktorú je záujem. Ak je totiž prikázané vlastníctvo jednej hodnotnej veci jednému manželovi, vlastníctvo druhej hodnotnej veci je spravidla prikázané druhému manželovi. Táto zásada vyplýva zo súdnej praxe, ktorá akcentuje potrebu minimalizácie sumy finančného vyrovnania, ktoré je potrebné uskutočniť v nadväznosti na prerozdelenie vecí. Ďalšou zásadou, ktorá sa pri prikázaní jednotlivých vecí uplatňuje, je zásada, podľa ktorej by vec s vysokou hodnotou nemala byť prikázaná do vlastníctva tomu manželovi, ktorý nemá finančné prostriedky na vyplatenie príslušného vyrovnania druhému manželovi, pričom zdôraznil, že nemá finančné prostriedky na úhradu vyrovnacieho podielu pre žalobkyňu, ktorý by mal podľa žaloby zaplatiť, ak by mu bol do vlastníctva prikázaný veľký rodinný dom. Trval na tom, že veľký rodinný dom nemôže byť prikázaný do jeho vlastníctva. Uviedol, že žalobkyňa akceptovala hodnotu veľkého rodinného domu a tak sa zhodli na tejto skutočnosti v dôsledku čoho považuje túto skutočnosť na účely tohto súdneho konania za nespornú a preto ďalšie skúmanie tejto otázky by už (aj v záujme znižovania nákladov súdneho konania) nemalo byť predmetom tohto súdneho konania. Ďalej uviedol, že na nadobudnutie veľkého rodinného domu, ako prvého majetku boli použité primárne peňažné prostriedky, ktoré dostal darom od svojich rodičov a teda boli v jeho výlučnom vlastníctve. Nespochybnil, že veľký rodinný dom bol nadobudnutý do BSM, ale požaduje aby mu v rámci vyporiadania bola priznaná kompenzácia za investovanie jeho výlučného majetku. Jeho rodičia mu po uzavretí manželstva v priebehu rokov 1988 až 1993 darovali v rámci pomoci so zabezpečením bývania sumu vo výške približne 75.000,-Sk, ktorú použil ako investíciu z jeho výlučného majetku pri nadobudnutí pozemkov za účelom neskoršej výstavby veľkého rodinného domu a sumu vo výške približne 80.000,-Sk, ktorú použil ako investíciu z jeho výlučného majetku pri výstavbe veľkého rodinného domu a jeho zariadenia. Apeloval na súd, aby pochopil jeho dôkaznú núdzu, pretože uvádzané skutočnosti nastali pred takmer 30 rokmi. Prvá suma mu bola darovaná prostredníctvom poskytnutia vkladnej knižky a druhá suma mu bola darovaná priamo v hotovosti. Výsluch darcov je tak v podstate jediným reálnym dôkazným prostriedkom, ktorý v tejto súvislosti má. Žalovaný ďalej uviedol, že si uplatňuje aj nárok na kompenzáciu za čiastočnú rekonštrukciu izby vo veľkom rodinnom dome, v ktorej v súčasnosti býva ich dcéra, N., ktorú rekonštrukciu realizoval po rozvoде, čím došlo k zhodnoteniu spoločnej veci - veľkého rodinného domu o investíciu v približnej výške 2.000 eur.

6. K nehnuteľnostiam pod bodom 2/ žalovaný uviedol, že žalobkyňa zavádza a jej argument o zaplatení sumy 100.000 Sk v prospech daryň možno považovať za irelevantný na účely tohto konania. Z predloženého LV č. XXXX je zrejmé, že predmetné pozemky nadobudol darovaním do výlučného vlastníctva on. Navrhol, aby nehnuteľnosti označené v žalobe pod bodom A2 boli vyradené z rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý súd v tomto konaní vyporiadava.

7. K nehnuteľnosti pod bodom 3. žalovaný uviedol, že považuje za absolútne zarážajúce, aby si žalobkyňa uplatňovala nárok na prikázanie malého rodinného domu do jej vlastníctva. Ide o rozostavenú

a nedokončenú stavbu nového rodinného domu, ktorú v posledných rokoch manželstva postavil výlučne sám, a to bez akéhokoľvek záujmu žalobkyne o výstavbu, zariadenie alebo udržiavanie tejto stavby. Táto stavba nemá súpisné číslo a nie je zapísaná ani v katastri nehnuteľností, vyžaduje si určité opravy a dokončenia; tie však vzhľadom na riziko, že by mu súd odňal vlastníctvo k tejto stavbe v prospech manželky nerealizuje. Okrem vlastnej práce do výstavby malého rodinného domu investoval zo svojho výlučného vlastníctva peňažné prostriedky vo výške 5.000 eur, ktoré mu v hotovosti darovali jeho rodičia. Navrhol, aby bol malý rodinný dom prikázaný do jeho vlastníctva a aby mu nebola uložená v tejto súvislosti povinnosť vyplatiť žalobkyni finančné vyrovnanie.

8. K nehnuteľnosti označenej v žalobe pod bodom A4 (záhradný dom), žalovaný uviedol, že jeho všeobecná hodnota stanovená znaleckým posudkom, na ktorý odkazuje žalobkyňa, nie je reálna, pretože nezohľadňuje skutočnosť, že medzičasom došlo k vytopeniu záhradného domčeka. Namietal, že nemožno vychádzať z ceny zistenej podľa osobitných predpisov o oceňovaní nehnuteľností, ale z trhovej ceny, za ktorú by bolo možné danú vec aj reálne na trhu predať. V prípade záhradného domčeka existuje riziko, že by mohol spadnúť a v budúcnosti bude v záujme zachovania bezpečnosti nevyhnutné jeho úplné zbúranie. Hodnota záhradného domčeka na účely tohto konania môže byť podľa neho nulová prípadne výrazne nižšia, ako uvádza žalobkyňa, max. 2.000 eur. Uviedol, že v jeho vlastníctve sa nachádza pozemok, na ktorom záhradný domček stojí a účelné usporiadanie vzťahov tak odôvodňuje prikázanie tohto záhradného domčeka do jeho vlastníctva.

9. Žalovaný uviedol, že hodnota hnutelných vecí označených v žalobe pod bodmi B1 až B36 (vybavenie veľkého rodinného domu) je podľa jeho názoru 2.000 eur. Hodnota každého vozidla je 4.000 eur, súhlasil s prikázaním vozidla pod bodom B37 do jeho vlastníctva a pod bodom B38 do vlastníctva žalobkyne. Nesúhlasil s prikázaním hnutelných vecí pod bodom B39 a B40 do jeho vlastníctva vzhľadom na jeho návrh, aby bol veľký rodinný dom prikázaný do vlastníctva žalobkyni a využívanie týchto hnutelných vecí je spojené s užívaním veľkého rodinného domu. Súhlasil s prikázaním hnutelnej veci pod bodom B41 do vlastníctva žalobkyne s tým, že jej hodnota je 1.000 eur. K obchodnému podielu v spoločnosti J..T..Y.. N.. N. V..Q.. uviedol, že tento nemá v súčasnosti žiadnu trhovú hodnotu, nakoľko spoločnosť dlhodobo vykazuje stratu. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobkyňa si z veľkého rodinného domu vzala súpravu hrncov značky L. ako aj pozlátý príborník spolu v hodnote 2.000 eur a požaduje aj vyporiadanie tejto hodnoty v rámci tohto konania. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam označeným v žalobe pod bodom A1 si voči žalobkyni uplatnil nárok na kompenzáciu časti nákladov vynaložených na správu týchto nehnuteľností za čas po rozvode až ku dňu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, a to obdobným spôsobom ako uplatnené investície z výlučného majetku ich započítaním do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Celkové náklady za obdobie od októbra 2016 do marca 2019, t.j. spolu 30 mesiacov, dosahujú sumu minimálne $30 \times 160 \text{ eur} = 4.800 \text{ eur}$. Neuplatňuje si voči žalobkyni nárok na kompenzáciu celých 50% týchto nákladov; typové náklady dosahujú minimálne jednu tretinu celkových nákladov, t.j. 1.600 eur; a žiadal, aby žalobkyni bola uložená povinnosť uhradiť mu sumu 800 eur.

10. Žalovaný navrhol, aby súd nehnuteľnosti označené v žalobe pod bodom A1 (všeobecná hodnota 95.100 eur) prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyni s tým, že mu žalobkyňa zaplatí finančné vyrovnanie v sume 47.550 eur. Nehnuteľnosti označené v žalobe pod bodom A2 žiadal vyradiť z predmetu tohto konania, nakoľko nejde o nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Nehnuteľnosť označenú v žalobe pod bodom A3 (všeobecná hodnota 35.000 eur) žiadal prikázať do jeho výlučného vlastníctva bez toho, aby musel žalobkyni zaplatiť finančné vyrovnanie. Nehnuteľnosť označenú v žalobe pod bodom A4 (všeobecná maximálne hodnota 2.000 eur) žiadal prikázať do jeho výlučného vlastníctva s tým, že žalobkyni zaplatí finančné vyrovnanie v sume 1.000 eur. Hnuteľné veci označené v žalobe pod bodmi B1 až B36 (všeobecná hodnota 2.000 eur) žiadal prikázať do výlučného vlastníctva žalobkyni s tým, že mu žalobkyňa zaplatí finančné vyrovnanie v sume 1.000 eur. Motorové vozidlo označené v žalobe pod bodom B37 (všeobecná hodnota 4.000 eur) žiadal prikázať do jeho výlučného vlastníctva s tým, že žalobkyni zaplatí finančné vyrovnanie v sume 2.000 eur a motorové vozidlo označené v žalobe pod bodom B38 (všeobecná hodnota 4.000 eur) prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyni s tým, že mu žalobkyňa zaplatí finančné vyrovnanie v sume 2.000 eur. Hnuteľné veci označené v žalobe pod bodmi B39 až B41 (všeobecná hodnota 2.700 eur) žiadal prikázať do výlučného vlastníctva žalobkyni s tým, že mu žalobkyňa zaplatí finančné vyrovnanie v sume 1.350 eur. Obchodný podiel v spoločnosti J. (všeobecná hodnota 0 eur) žiadal prikázať do jeho výlučného vlastníctva bez toho, aby musel žalobkyni zaplatiť finančné vyrovnanie. Hnuteľné veci označené v bode 3.2 (všeobecná hodnota 2.000 eur) žiadal prikázať do výlučného vlastníctva žalobkyni s tým, že mu

žalobkyňa zaplatí finančné vyrovnanie v sume 1.000 eur. Suma finančného vyrovnania, ktorú by mu mala žalobkyňa na základe vyššie uvedených bodov zaplatiť, je 49.900 eur (47.550 - 1000 + 1.000 - 2.000 + 2.000 + 1.350 + 1.000). Za predpokladu uvedeného prerozdelenia majetku, navrhol v rámci vyporiadania taktiež zohľadniť investície, ktoré do bezpodielového spoluvlastníctva vniesol z jeho výlučného majetku, a to sumu 5.145,06 eura (dar od rodičov), sumu 2.000 eur za rekonštrukciu izby vo veľkom rodinnom dome, sumu 1.600 eur zodpovedajúca nákladom na nevyhnutnú údržbu spoločných nehnuteľností. Navrhol, aby žalobkyni bola v rámci vyporiadania uložená povinnosť uhradiť 50 % z týchto „výnosov“, t.j. suma vo výške 4.372,53 eura.

11. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla, že vo svojom návrhu na vyporiadanie BSM navrhla žalovanému dva varianty, čo je zrejme z ich predchádzajúcej mailovej komunikácie. Žalovaný chcel, aby mu tzv. veľkého rodinného domu súp. č. XX vyplatila sumu 25.000 eur. Takouto sumou nedisponuje, preto navrhla žalovanému, aby jej dal tzv. malý rodinný dom so záhradným domčekom, ktoré ohodnotil znalec žalovaného na polovičnú sumu z tzv. veľkého rodinného domu. V takomto prípade by si nenárokovala žiadne finančné ohodnotenie, ale žalovaný s týmto návrhom nesúhlasil. Navyše veľký rodinný dom je aj sídlom spoločnosti J..T..Y.. N.. N. V.Q..., ktorej jediným spoločníkom a konateľom je žalovaný a ona sa obáva prípadných možných problémov, ktoré by ohľadom tejto skutočnosti mohla mať v budúcnosti. Žalobkyňa nespochybnila, že žalovaný sa veľkou mierou pričínil o nadobudnutie majetku avšak po vzájomnej dohode sa ona starala o výchovu ich piatich detí, starala sa aj o riadny chod domácnosti a od roku 2004 chodila do práce a finančne prispievala na chod domácnosti. Ďalej uviedla, že rodičia žalovaného im darovali finančné prostriedky pri stavbe domu, avšak jej rodina im pomáhala viac samostatným vykonávaním prác. Poukazovala na skutočnosť, že so spoločnými finančnými prostriedkami v ich domácnosti disponoval len žalovaný, ktorý ju vydeľoval mesačne sumou 600 eur, výška jej mzdy bola 400 eur mesačne a tak mala mesačne k dispozícii sumu 1.000 eur, z ktorej nebolo jednoduché užiť 7-člennú rodinu a uhrádzať všetky náklady na chod domácnosti. Potvrdila, že rodičia žalovaného im darovali sumu 100.000,-Sk. Žalobkyňa ďalej uviedla, že bola nútená investovať do bytu, ktorý má v nájme. Zariadenie dcérinej izby stálo 1.550 eur a do ďalších dvoch izieb a kuchyne investovala sumu 2.200 eur. Časť týchto finančných prostriedkov získala formou pôžičky od kamarátky (túto už splatila) a časť z predaja pozemkov (ornej pôdy), ktoré nepatrili do BSM. Syn D. použil na zariadenie svojej izby vlastné finančné prostriedky asi vo výške 2.000,- eur, ktorú sumu mu spláca. K pozemku, ktorý je zapísaný vo výlučnom vlastníctve žalovaného uviedla, že tento nebol nadobudnutý darovaním, ale reálnym vyplatením sumy 100.000,-Sk, ktorá bola zaplatená z ich prostriedkov, ktoré nadobudli spoločne v období, keď pracovala u žalovaného v spoločnosti J..T..Y.. N.. N. V.Q.. Zdôraznila, že žalovaný ju pri kúpe týchto pozemkov oklamal. O tom, že prevod pozemku bol realizovaný darovacou zmluvou sa dozvedela až keď začala riešiť vyporiadanie BSM a upozornil ju na to jej zástupca. Zastáva názor, že aj táto nehnuteľnosť tvorí masu BSM. Namietala, že by rodičia žalovanému darovali finančné prostriedky na výstavbu tzv. malého rodinného domu. Nesúhlasila, aby tzv. malý rodinný dom bol prikázaný do vlastníctva žalovaného bez finančného vyrovnania. K záhradnému domčeku uviedla, že tento bol vytopený v roku 2015 a to z dôvodu nedbanlivosti žalovaného. Určite nie je v takom stave, aby sa nedal opraviť a aj v prípade tohto domu trvala na tom, aby ho súd prikázal do jej vlastníctva. O úsporách v bankách nevedela, ale žiadala aby boli zohľadnené aj úspory žalovaného, ktoré nedával do banky, ale tieto mal poschovávané v dome a u známych. V prípade, ak by mala žalovanému zaplatiť aj časť nákladov na bývanie, ona požaduje do isté. Nájomné za byt, ktorý má prenajatý platí vo výške 250 eur mesačne a za 30 mesiacov ide o sumu 7.500 eur. Zo spoločných nehnuteľností neodišla dobrovoľne. Bola donútená žalovaným, pretože jej neumožnil bývať ani v jednom rodinnom dome.

12. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa dňa 24.10.2019 predložila súdu znalecké posudky č. 252/2019 a č. 253/2019 vypracované znalcom F.. Q. N., znalcom z odboru stavebníctvo, pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností. Žalovaný namietal, že znalecké posudky majú viaceré právne ako aj faktické nedostatky a preto nemôžu byť použiteľné v tomto súdnom konaní. Uviedol, že odborná literatúra ako aj judikatúra vyžaduje, aby sa hodnota vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) určovala na základe ich trhovej ceny, t.j. ceny, ktorú by bolo možné dosiahnuť na trhu ponuky a dopytu. Je bez akýchkoľvek pochybností zrejme, že najmä hodnota nehnuteľností ocenených v znaleckom posudku č. 252/2019 (malý rodinný dom + záhradný domček) na 95.000 eur nie je reálna a nezodpovedá trhovej cene. V uvedenom posudku nie sú žiadnym spôsobom zohľadnené viaceré skutočnosti, ktoré majú podstatný vplyv na hodnotu oceňovaných nehnuteľností (stavieb), a to najmä skutočnosť, že predmetné stavby nie sú skolaudované, že sa z hľadiska vlastníckych vzťahov považujú za stavby na cudzom pozemku, keďže výlučným vlastníkom pozemkov pod stavbami je on,

že inžinierske siete vedúce k predmetným stavbám nemajú vlastné prípojky na verejné siete (táto skutočnosť taktiež znižuje trhovú cenu predmetných stavieb). V znaleckom posudku č. 252/2019 sú viaceré fakticky nesprávne údaje týkajúce sa malého domu, nie je v žiadnom rozsahu zohľadnené, že záhradný domček (zrub) je fakticky neobývatel'ný resp. v znaleckom posudku nie sú nijakým spôsobom zohľadnené poškodenia záhradného domčeka. V znaleckom posudku č. 252/2019 je stanovený rovnaký koeficient polohovej diferenciacie pre obe oceňované stavby, a to aj napriek tomu, že jedna stavba je zjavne poškodená, nie sú nijakým spôsobom zohľadnené viaceré faktické skutočnosti - súčasti oceňovanej nehnuteľnosti (veľkého rodinného domu), ktoré jeho hodnotu navyšujú. Znalecké posudky označil za nepoužiteľné na účely tohto súdneho konania. Pri stanovení východiskovej hodnoty malého domu (bod 2.1.1 znaleckého posudku resp. str. 9-10 znaleckého posudku) znalec započítal do hodnoty nehnuteľnosti aj skutočnosti, ktoré sú v rozpore s faktickým stavom, t.j. nie sú súčasťou malého domu: napr.: „s rovným podhľadom drevené trámové“ - takéto stropy sa tam však nenachádzajú; „podlahové teplovodné“ ktoré ústredné vykurovanie je doposiaľ zriadené bez, plastové a azbestocementové potrubie „3ks“ - avšak je tam iba 1ks a nie 3ks, záchod „so zabudovanou nádržkou v stene“ - avšak tento záchod nemá zabudovanú nádržku v stene. Znalec taktiež nezohľadnil poškodenia malého domu. Žalovaný priložil fotografie ktorými preukazoval, že jednotlivé steny malého domu praskajú a rovnako aj v samotnom strope sa nachádzajú viaceré praskliny. Stanovenie 100 ročnej životnosti malého domu žalovaný označil za absurdné. Najabsurdnejšiu ukážku účelovosti znaleckého posudku označil výpočet technickej hodnoty záhradného domčeka, ktorá znalcom vyšla na viac ako 30.000 eur. Znalec ocenil záhradný domček a jeho jednotlivé súčasti ako plne funkčné veci. Záhradný domček nie je napojený na verejnú kanalizáciu, ale iba na súkromný trativod, namietal aj znalcom stanovenú životnosť záhradného domčeka. Žalovaný namietal, že súčasťou ceny sú aj spevnené plochy a pozemok, ktorých vlastníkom je výlučne on. Namietal, že znalec pre prakticky nefunkčný a už dlhodobo nepoužívaný záhradný domček konštatoval, že ide o „veľmi dobre udržiavanú nehnuteľnosť“ a toto tvrdenie označil za je evidentné klamstvo.

13. Žalovaný rovnako namietal aj kvalitu znaleckého posudku č. 253/2019 s tým, že v ňom absentujú viaceré položky, ktoré znalec nezapočítal do hodnoty tejto nehnuteľnosti a to: altánok s krbom a udiarňou; hospodársky dvor s hospodárskou budovou s 28 m plotu a 4 bránami; zeleň a stromy, konkrétne 36 tují, 10 ovocných stromov a 14 okrasných stromov; samostatná žumpa s potrubím pre odpad z práčky; kompletne inžinierske siete až do podkrovia; vstavené skrine v rámci interiéru veľkého domu; umývačka riadu. Podobné položky a pritom aj niektoré neexistujúce alebo nadhodnotené znalec započítaval do hodnoty malého domu v znaleckom posudku č. 252/2019. V znaleckom posudku č. 253/2019 pri ohodnotení veľkého domu však už znalec takéto (resp. vyššie uvedené) položky vôbec nezohľadnil. Neexistuje rozumné vysvetlenie pre takýto postup znalca. V znaleckom posudku na malý dom a záhradný domček znalec uviedol „veľmi dobre udržiavaná nehnuteľnosť“ a pridelil koeficient 9,60. V znaleckom posudku na veľký dom však už znalec uviedol „nehnuteľnosť nevyžaduje opravu, len bežnú údržbu“ a pridelil koeficient 6,40. Ide o nepochopiteľné tvrdenie zo strany znalca, ktorý tým pádom napr. technický stav vytopeného a neobývaného záhradného domčeka ohodnotil lepšie ako funkčný veľký dom. V znaleckom posudku na malý dom a záhradný domček znalec uviedol „veľmi priaznivý - samostatne stojaci dom“ a pridelil koeficient 12,00. V znaleckom posudku na veľký dom však už znalec uviedol „priemerný - dom v radovej zástavbe“ a pridelil koeficient 4,00. Ide o nepochopiteľné tvrdenie zo strany znalca, ktorý dva susedné domy vníma absolútne odlišne. V znaleckom posudku na malý dom a záhradný domček znalec uviedol „dobrá nehnuteľnosť“ a pridelil koeficient 16,00. V znaleckom posudku na veľký dom však už znalec uviedol „priemerná nehnuteľnosť“ a pridelil koeficient 8,00. Ide o neobhájiteľné tvrdenie znalca, ktorý týmto postupom ohodnotil už vytopený a neobývaný záhradný domček ako lepšiu nehnuteľnosť v porovnaní s veľkým domom.

14. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom sp. zn. 11P/270/20125-93 zo dňa 27.09.2016 bolo manželstvo sporových strán rozvedené, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.10.2016. Strany sporu sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísanej na uvedenom LV č. XXX pre okres J. L., obec S., katastrálne územie I. S. ako parcela č. XXXX/X o výmere 580 m² - zastavaná plocha a nádvorie - rodinný dom súpisné číslo XX a parcela č. XXXX/X o výmere 1141 m² - záhrada. Podľa posudku F. M. Y. zo dňa 01.03.2018 všeobecná hodnota týchto stavieb a pozemkov je 95.100 eur. Podľa znaleckého posudku vypracovaného znalcom F. Q. N. všeobecná hodnota týchto stavieb a pozemkov bola k dátumu rozvodu strán sporu (k 03.10.2016) určená vo výške 90.700 eur a k dátumu ohliadky (k 04.09.2019) bola určená vo výške 98.800 eur. Žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV XXXX pre okres S., Obec S., katastrálne územie I. S. ako parcela č. XXXX/

X o výmere 741 m² - zastavaná plocha a nádvorie a parcela č. XXXX/X o výmere 268 m² - záhrada. Ako titul nadobudnutia uvedených nehnuteľností je v predmetnom LV uvedená Darovacia zmluva zo dňa 19.08.2004 - V XXXX/XXXX. Podľa posudku F. M. Y. zo dňa 01.03.2018 všeobecná hodnota týchto nehnuteľností je 42.000 eur a všeobecná hodnota nehnuteľnosti - zrubu, ktorý sa nachádza v katastrálnom území I. S., Obec S. a je postavený na parcele č. XXXX/X zapísanej na LV č. XXXX je 10.700 eur. Podľa znaleckého posudku č. 252/2019 zo dňa 21.10.2019 vypracovaného znalcom F. Q. N. všeobecná hodnota uvedených nehnuteľností a zrubu (záhradného domčeka) bola k dátumu rozvodu strán sporu (k 03.10.2016) určená vo výške 88.000 eur a k dátumu ohliadky (k 04.09.2019) bola určená vo výške 95.000 eur. Podľa znaleckého posudku č. 32/2020 zo dňa 14.05.2020 vypracovaného znalkyňou F. I. S. všeobecná hodnota týchto nehnuteľností a zrubu (záhradného domčeka) bola ku dňu vypracovania súkromného znaleckého posudku vo výške 73.600 eur.

15. Ohľadne hnutelných vecí, ktoré tvorili ich BSM sa strany sporu zhodli na tom, že v „starom dome“ sa nachádzajú hnutelné veci v zostatkových hodnotách: vešiak kovový 20 eur, vešiak drevený 0 eur, botník 10 eur, chladnička s mrazničkou 0 eur, sedačka pre dve osoby 50 eur, stôl a 6 ks stoličiek 10 eur, obývacia stena 50 eur, rohová sedačka pre 4 osoby 50 eur, skriňa v spálni 100 eur, manželská posteľ v spálni 0 eur, televízor v spálni v zostatkovej hodnote 0 eur, skriňa v detskej izbe dcéry N. 50 eur, posteľ v tej istej detskej izbe 0 eur, zariadenie detskej izby dcéry N. t.j. skriňa, posteľ. Žalovaný uviedol, že rekonštrukcia tejto izby bola realizovaná ešte počas trvania manželstva, skriňu do izby robil on a má hodnotu asi 200 eur, posteľ bola kúpená za 700 eur. V „malom dome“ sa nachádzajú hnutelné veci v zostatkovej hodnote: drevený botník a drevený vešiak spolu 70 eur, chladnička s mrazničkou 125 eur, umývačka riadu 50 eur, sedačka pre 8 osôb 200 eur, drevený stôl 50 eur, televízor 150 eur, manželská posteľ vrátane dvoch kusov nočných stolíkov 50 eur, televízor 100 eur, 2 ks postelí a písací stolík v celkovej hodnote 50 eur. V „záhradnom dome“ sa nachádzajú hnutelné veci v zostatkovej hodnote: botník 20 eur, chladnička 20 eur, rozťahovacia sedačka 0 eur, drevený stôl 10 eur, 6 ks stoličiek spolu 20 eur, televízor 0 eur, 2 ks manželských postelí 0 eur, 4 ks jednolôžkových postelí 0 eur. Ohľadne ostatných hnutelných vecí strany sporu zhodne uviedli, že motorové vozidlo značky P. N.-S., EČ: J ktorého zostatková hodnota je 3.000 eur a nachádza sa u žalovaného, motorové vozidlo K. XXX, EČ: J ktorého zostatková hodnota je 2.500 eur a nachádza sa u žalobkyne, sedačková kosačka, ktorá sa nachádza v starom dome je plne nefunkčná a jej zostatková hodnota je 0 eur, malotraktor značky M., ktorý sa nachádza v starom dome a ktorého zostatková hodnota je 200 eur, vysávač značky V., ktorý sa nachádza v starom dome a ktorého zostatková hodnota je 500 eur. Ohľadne hodnoty obchodného podielu obchodnej spoločnosti J..T..Y.. N.. N. V..Q.., S. sa sporové strany dohodli, že jeho hodnota je nulová. Zhodne potvrdili, že ku dňu zániku BSM v ich manželstve neexistovali pasíva, nemali zriadený spoločný účet, nemali spoločné úspory a nemali ani iné majetkové hodnoty.

16. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že spoločnosť J..T..Y.. N.. N. V..Q.. kúpnu zmluvou zo dňa 20.03.2009 odpredala obchodnej spoločnosti P. N. N..V..Q.. nehnuteľnosť kat. územie I. LV č. XXXX kúpnu cenu 10.622 eur (320.000,-Sk). Vyplýva to i z príjmového pokladničného dokladu č. K zo dňa 20.03.2009. Dňa 27.05.2011 bola uzavretá darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena medzi darujúcim - povinným z vecného bremena t.j. spoločnosťou J..T..Y.. N.. N. V..Q.. a obdarovaným - oprávneným z vecného bremena t.j. spoločnosťou P. N. N..V..Q... Predmetom tejto darovacej zmluvy bola nehnuteľnosť ktorá sa nachádzala v obci I., kat. územie I., parcela registra „C“ KN č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 810 m². Spoločnosť J..T..Y.. N.. N. V..Q.. ako povinný z vecného bremena zriadil uvedenou zmluvou v prospech P. N. N..V..Q.. ako oprávneného z vecného bremena, vecné bremeno ktorému zodpovedalo právo jeho užívania nehnuteľností parcela registra „C“ KN č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 189 m², garáž súp. č. XXXX na parcele registra „C“ KN č. XXXX/XX. Dňa 06.03.2015 bola medzi predávajúcim J..T..Y.. N.. N. V..Q.. a kupujúcim P. N. N..V..Q.. uzavretá kúpna zmluva predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v Obci I., kat. územie I., na LV č. XXXX, ako parcela registra „C“ KN č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 189 m² a garáž súp. č. XXXX na parcele registra „C“ KN č. XXXX/XX. Kúpna cena uvedených nehnuteľností bola určená vo výške 36.000 eur.

17. Podľa príjmového pokladničného dokladu zo dňa 27.04.2004 mali Y. N., D. V. a S. I. prijať od žalovaného sumu 100.000,- Sk. Ako účel platby je uvedené „NEHNUTEĽNOSŤ v L.V.č. XXXX“. Doklad vyhotovila „A.“ a sú na ňom podpisy príjemcov.

18. Súd prvej inštancie s poukazom na vykonané dokazovanie vec právne posúdil podľa § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 2, 3, § 150 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že od mája 2016 žalobkyňa nežila v spoločnej domácnosti so žalovaným v dôsledku čoho prestali aj spoločne hospodáriť, čo nebolo sporné. Skutočnosť, že sa žalobkyňa odsťahovala zo spoločnej domácnosti sporná nebola. BSM strán sporu pozostáva z hnutel'ného a nehnuteľného majetku a z obchodného podielu. Na zostatkových hodnotách hnutel'ných vecí a obchodného podielu v spoločnosti J..T..Y.. N.. N. V..Q.. sa strany sporu dohodli pred súdom na pojednávaní dňa 27.01.2020.

19. Do masy BSM súd prvej inštancie nezahrnul nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX katastrálne územie I. S., ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného, ktorý ich nadobudol darovacou zmluvou zo dňa 19.08.2004. Podľa názoru súdu prvej inštancie argument žalobkyne o zaplatení sumy 100.000,- Sk darymiam je irelevantný. Navyše z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 27.04.2004 možno zistiť, že v ňom menované osoby prijali od žalovaného 100.000,-Sk, teda uvedenú sumu neprijali aj od žalobkyne. Príjmový doklad nie je podpísaný žalovaným. Podľa LV č. XXXX žalovaný nadobudol dar zmluvou zo dňa 19.08.2004, teda až o 4 mesiace neskôr ako bol vystavený uvedený príjmový pokladničný doklad. Žalobkyňa nič nebránilo, a žalobkyňa to ani netvrdila, aby relevantným spôsobom zistila, ako sú na predmetnom LV zapísané nehnuteľnosti. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyňa po uplynutí viac ako 15 rokov nemôže spochybňovať vlastníctvo žalovaného, pričom počas celého tohto obdobia nepodnikla žiadne právne kroky, aby sa domáhala svojho vlastníckeho práva. Ide o postup v rozpore so zásadou vigilantibus iura, ktorá je v judikatúre opakovane zdôrazňovaná a v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 1Sžr/38/2011. Ak žalobkyňa tvrdí, že v roku 2004 mala aj ona nadobudnúť vlastnícke právo a byť zapísaná ako vlastníčka uvedených nehnuteľností v katastri nehnuteľností, mala si svoje právo uplatniť včas.

20. Do masy BSM súd prvej inštancie ďalej nezahrnul, ani pozlátený príborník, ktorý bol podľa vyjadrenia žalobkyne darom pre ňu od žalovaného, pričom toto tvrdenie žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal ani nespochybňoval.

21. K vyporiadaniu súd prvej inštancie uviedol, že „malý dom“ a záhradný dom je postavený na pozemku, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovaného, preto s poukazom na zásady súdnej praxe prikázal tieto nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovaného. Takéto rozhodnutie súdu prvej inštancie podporujú aj zásady identifikované súdnou praxou, ako hľadisk významných pre prikázanie veci jednému z bývalých manželov. Poukázal na to, že medzi stranami nebolo sporné, že celú výstavbu „malého domu“ realizoval vlastnou stavebnou činnosťou a inými prácami práve žalovaný a že túto nehnuteľnosť v podstate postavil sám, že „malý dom“ nie je dokončený - skolaudovaný a že sa o jeho prevádzku stará výlučne žalovaný a že po vyporiadaní BSM bude predmetná nehnuteľnosť slúžiť žalovanému na účely bývania. Účelné usporiadanie vlastníckych vzťahov odôvodňuje prikázanie „záhradného domu“ do vlastníctva žalovaného. Do vlastníctva žalovaného súd ďalej prikázal hnutel'né veci - zariadenie „malého domu“ a „záhradného domu“. Súd akceptoval pri vyporiadavaní návrhy strán sporu a do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal aj hnutel'né veci pod položkami 34, 35 a obchodný podiel pod položkou 38. Na základe vyššie uvedeného potom prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosť „starý dom“ spolu s hnutel'nými vecami - zariadením tohto domu. Aj v tomto prípade pri vyporiadavaní akceptoval návrhy strán sporu a do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal hnutel'né veci pod položkami 1 - 14, 33 a 36.

22. Zo svedeckej výpovede matky žalovaného Q. A. súd prvej inštancie zistil, že sumu 100.000,-Sk darovala obom stranám sporu, teda nešlo o výlučný dar pre žalovaného. Darovanie ďalších finančných prostriedkov výlučne žalovanému zostalo sporné, aj po výpovedi svedkyne. Svedkyňa si nepamätala kedy a koľko mala žalovanému ešte darovať. V tejto súvislosti sa odvolávala na žalobkyňu, ktorá si mala všetko zapisovať. Žalobkyňa uvedené poprela. Žalovaným tvrdené skutočnosti, ohľadom darovania finančných prostriedkov jeho rodičmi súd prvej inštancie nepovažoval za zistené ani z predložených výpisov z účtu matky žalovaného, výbery z účtu nemožno bez ďalšieho považovať za také, ktoré mali byť darom pre žalovaného. V rámci týchto tvrdení žalovaný neunesol dôkazné bremeno.

23. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že pri určení hodnoty masy BSM vychádzal v prípade hnutel'ných vecí a ceny obchodného podielu zo súm na ktorých sa strany sporu dohodli. V prípade nehnuteľností strany sporu neakceptovali vzájomne predložené posudky, ktorými preukazovali ich cenu. Pokiaľ ide o žalobkyňou predložené znalecké posudky, vypracované F.. N., po svedeckej výpovedi F.. N. dospel

k záveru, že jeho posudky nie je možné akceptovať, nakoľko sám potvrdil, že pri ich vypracovávaní vychádzal z projektovej dokumentácie, pomocou technických zariadení overil len jeden údaj, ďalšie údaje nepreveroval a všetky oceňované položky (napr. krov) ani neobhliadol. Navyše potvrdil, že určoval cenu nehnuteľností vrátane pozemkov na ktorých sú postavené aj napriek tomu, že mal v dispozícii LV č. XXXX z ktorého je zrejmé, že predmetné nehnuteľnosti sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Vzhľadom na uvedené a s poukazom na skutočnosť, že žalobkyňa už v samotnej žalobe súhlasila s hodnotou nehnuteľností, ktorú pôvodne deklaroval žalovaný ako aj s poukazom na článok 15 CSP a skutočnosť, že v tejto súvislosti strany sporu nenavrhli vykonať žiadne ďalšie dokazovanie, súd prvej inštancie tieto tvrdenia strán vyhodnotil tak, že sumy nehnuteľností pre toto konanie považoval za nesporné a vychádzal z nich pri ich vyporiadaní („starý dom“ - 95.100 eur, „malý dom“ - 42.000 eur, „záhradný dom“ - 10.700 eur). K finančným nárokom žalovaného ohľadom rekonštrukcie izby v „starom dome“ súd uvádza, že tento uplatnený nárok žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal, v dôsledku čoho ho súd nemohol akceptovať. Hodnota žalovaným zakúpených hnutelných vecí je zohľadnená v cene hnutelných vecí prikázaných do vlastníctva žalobkyne a rovnako je premietnutá aj do sumy, ktorú je povinná zaplatiť žalovanému titulom úplného vyporiadania. Uplatnené nevyhnutné udržiavacie náklady žalovaný rovnako žiadnym spôsobom nepreukázal, v dôsledku čoho ich súd takisto nemohol akceptovať. K nároku žalovaného, aby mu žalobkyňa zaplatila polovicu zostatku, ktorý mala na účte ku dňu rozvodu súd prvej inštancie uviedol, že minimálne od 01.05.2016 (od kedy žalobkyňa začala žiť v prenajatom byte podľa priloženej nájomnej zmluvy) strany nevedli spoločnú domácnosť a ani spoločne nehospodárili. Súd preto považuje takýto návrh za nedôvodný. Navyše žalovaný nepreukázal akou sumou disponoval on k dátumu, kedy strany sporu prestali spoločne hospodáriť a ani k dátumu rozvodu a tak sa súdu javí nespravodlivé aby takúto povinnosť uložil len jednej strane sporu. Dar od rodičov žalovaného vo výške 100.000,- Sk súd, na základe výpovede matky žalovaného, považoval za dar pre obe strany sporu. Darovanie ďalších finančných prostriedkov výlučne žalovanému, súd nepovažoval za preukázané. Súd akceptoval návrh žalovaného, aby mu žalobkyňa vyplatila polovicu zo spoločného sporenia, ktoré jej bolo dňa 02.08.2016 pripísané na účet v sume 949,67 eura pretože žalobkyňa nepreukázala a ani netvrdila, že by išlo o finančné prostriedky v jej výlučnom vlastníctve.

24. Finančné prostriedky na účtoch spoločnosti J..T..Y.. N.. N. V.Q.. a ani prostriedky z predaja alebo darovania majetku tejto spoločnosti nie sú predmetom konania. Súd prvej inštancie uviedol, že išlo o sumy, ktoré táto spoločnosť získala v období rokov 2009 - 2015. Aj v prípade, že by si uvedené sumy žalovaný vyplatil zo spoločnosti, išlo by o výplatu finančných prostriedkov ešte počas existencie manželstva sporových strán, ktoré boli evidentne spotrebované počas manželstva, keďže ku dňu zániku manželstva nebola preukázaná ich existencia a tak ich súd nemohol zahrnúť do masy BSM.

25. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd prvej inštancie ustálil, že podiely strán sporu sú pri vyporiadaní masy BSM rovnaké. Hodnota masy BSM predstavuje sumu 157.155 eur, z ktorej sumy podiel každej zo strán predstavuje sumu 78.577,50 eura. Žalobkyňa súd prikázal nehnuteľnosť v hodnote 95.100 eur a hnutelné veci v hodnote 5.240 eur, t.j. celkovú hodnotu 100.340 eur. Žalovanému súd prikázal nehnuteľnosť a záhradný dom v celkovej sume 52.700 eur (42.000 eur + 10.700 eur) a hnutelné veci v hodnote 4.115 eur, t.j. celkovú hodnotu 56.815 eur. Rozdiel vyporiadaného majetku strán sporu predstavuje sumu 43.525 eur v prospech žalobkyne, ktorej súd prvej inštancie preto uložil povinnosť zaplatiť polovicu tohto rozdielu vo výške 21.762,50 eura + 474,84 eura (polovica spoločného sporenia, ktoré bolo dňa 02.08.2016 vyplatené na účet žalobkyne). Titulom úplného vyporiadania je teda žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému 22.373,34 eura.

26. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 251, § 255 ods. 1 a § 257 Civilného sporového poriadku tak, že nepriznal stranám sporu nárok na ich náhradu s poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré vzhliadol v tom, že rozhodnutie v spore o vyporiadanie BSM je v záujme oboch sporových strán, každá zo strán mohla začať konanie podaním žaloby, pričom súd v spore nie je viazaný žalobným návrhom.

27. Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, žiadala rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedla, že sa nestotožňuje s tým, že súd prvej inštancie nezahrnul do BSM nehnuteľnosti zapísané na LV XXXX k. ú. I. S. a považoval žalovaného za ich výlučného vlastníka na základe darovacej zmluvy zo dňa 19.08.2004. Nesúhlasila ani s názorom súdu prvej inštancie, že jej argument o zaplattené sumy 100.000,-Sk darkyniam je irelevantný a že po uplynutí viac ako 15 rokov nemôže spochybňovať vlastníctvo žalovaného, pričom poukázal na zásadu

„práva patria len bdelym“. Poukázala na to, že na príjmovom doklade je v kolónke Účel napísané „Nehnutelnosť v LV XXXX“. Žalovaný nepreukázal z akého dôvodu bola p. Y. N., D. V. a S. I. zaplatená suma 100.000,-Sk. Tvrdil, že uvedeným osobám bola za predmetné nehnuteľnosti zaplatená suma 100.000,-Sk, ale išlo o peniaze v jeho výlučnom vlastníctve, čo však žiadnym spôsobom nepreukázal. Táto suma bola zaplatená z ich spoločných prostriedkov keď pracovala u žalovaného v obchodnej spoločnosti ona osobne o tom vystavila doklad. Skutočnosť, že v kolónke prijaté od je napísané len meno žalovaného, neznamena, že peniaze boli jeho výlučným vlastníctvom. O tom, že prevod predmetných nehnuteľností bol realizovaný darovacou zmluvou sa dozvedela, až keď začala riešiť vyporiadanie BSM. Uviedla, že takto uzatvorená zmluva je podľa § 37 ods. 1 OZ pre nedostatok vážnej vôle ako obojstranne simulovaný právny úkon neplatná. Darovacia zmluva zo dňa 19.08.2004 zároveň nespĺňa náležitosti akéhokoľvek iného právneho úkonu nemožno preto zachovať jej platnosť ani konverziu podľa § 41a ods. 1 OZ. Uvedenou darovacou zmluvou mala byť zastretá kúpna zmluva uzatvorená v ústnej forme. Ak má byť simulovaným právnym úkonom zastretý iný disimulovaný právny úkon, je potom simulovaný právny úkon neplatný pre nedostatok vážnej vôle zmluvu uzatvoriť. V takom prípade podľa § 41a ods. 2 OZ platí tento iný - zastretý (disimulovaný) právny úkon. Podmienkou však je, aby tento zastretý právny úkon zodpovedal vôli subjektov a aby boli splnené aj všetky ostatné náležitosti právneho úkonu, jednou z ktorých je pri zmluve o prevode nehnuteľnosti písomná forma. Nemožno považovať za správny názor, podľa ktorého by v tomto prípade disimulovaná (kúpna) zmluva bola uzavretá v písomnej forme, keďže v písomnej forme bol uzavretý aj simulovaný právny úkon, je z neho zrejmé, kto prevádza a na koho predmetné nehnuteľnosti. Ďalej žalobkyňa uviedla že z hľadiska nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, je preto podstatné to, že skutočná zmluva o prevode nehnuteľností - kúpna zmluva bola uzavretá v ústnej forme a na jej základe ona a žalovaný spoločne ako dobromyseľní oprávnení držiteľia užívali tieto nehnuteľnosti ako svoje, pričom počas manželstva na týchto nehnuteľnostiach postavili rodinný dom s garážou a záhradný domček. Podľa jej názoru uplynutím doby dokonca značne presahujúcej základnú vydržaciú lehotu 10 rokov došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam do BSM vydržaním. Žalobkyňa v odvolaní ďalej uviedla, že nesúhlasí s tým, že súd prvej inštancie považoval všeobecné hodnoty vyporiadaných nehnuteľností za nesporné. Jedná sa o hodnoty, ktoré stanovila v „posudkoch“ F. M. Y.. Tieto posudky nespĺňajú náležitosti riadneho posudku vypracovaného znalcom. Je pravdou že v žalobe zo dňa 04.12.2018 s týmito hodnotami súhlasila, no neskôr svoj súhlas prehodnotila preto zadala F. Q. N. vypracovať znalecké posudky, ktoré predložila súdu prvej inštancie a na ich závery poukazovala. Ohľadom stanovenia hodnoty malého domu a záhradného domu žalovaný zadal znalkyni F. I. S. vypracovať znalecký posudok, ktorý predložil súdu prvej inštancie. V jednotlivých posudkoch sú u tej ktorej nehnuteľnosti stanovené rôzne všeobecné hodnoty, a teda nie je pravdou, že hodnoty, z ktorých súd prvej inštancie vychádzal sú nesporné, práve naopak. V súdnej praxi bežné že v takej situácii súd vychádza z aritmetického priemeru všeobecných hodnôt. Žalobkyňa záverom v odvolaní uviedla že považuje odôvodnenie rozsudku v bodoch 16. 3. a 16. 12. za nedostatočné a nepresvedčivé.

28. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Ohľadne nehnuteľností, ktoré nadobudol darovacou zmluvou uviedol, že súd prvej inštancie sa s touto otázkou vyporiadal správne a dostatočne. Napadnutý rozsudok odkazuje na nikdy nepochybný zápis v katastri nehnuteľností na LV XXXX, v ktorom je vedený ako vlastník on s titulom nadobudnutia - darovacia zmluva zo dňa 19.08.2004. Poukázal na to, že žalobkyňa viac ako 15 rokov mala informáciu, že predmetné pozemky nenadobudli spoločne (ako je to na LV), ale že ich nadobudol iba on do jeho výlučného vlastníctva. Nikdy túto skutočnosť nespochybovala, akceptovala tento právny stav. Mala možnosť domáhať sa svojho vlastníckeho práva žalobou, ktorou mohla spochybniť darovaciu zmluvu. Považuje za neprípustné, aby sa žalobkyňa domáhala takého prejudiciálneho určenia v tomto konaní a nie v konaní o určenie vlastníctva, ktoré mohla iniciovať. Ak žalobkyňa tvrdí, že v roku 2004 mala aj ona nadobudnúť vlastnícke právo a byť zapísaná ako spoluvlastníčka nehnuteľnosti, a to z dôvodu o ktorom vedela už v roku 2004, mala si svoje právo uplatniť včas, tak ako to vyžaduje zásada vigilanti bus iura, a nie až po 15 rokoch. Námietka žalobkyne, že sa o takto zápise v katastri nehnuteľností dozvedela až od svojho právnik, je absurdná. Kataster nehnuteľností je verejne dostupný register.

29. Ďalej žalovaný vo vyjadrení uviedol, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno jej tvrdenia, že v danom prípade malo dôjsť k uzavretiu kúpnej zmluvy a nie darovacej. Ako jediný predložila príjmový pokladničný doklad z 27.04.2004, čo je nedostatočné. Uvedený doklad nie ním podpísaný, teda nepreukazuje, že by on dával darkyniam nejaké peniaze. Navyac pokladničný doklad je datovaný 27.4.2004 a darovacia zmluva bola urobená až 19.8.2004. Tieto rozpory sa mohla žalobkyňa pokúsiť

vyvrátiť výpoveďou daryň, avšak súdu oznámila, že na ich výpovedi netrvá. Ďalej žalovaný uviedol, že v jeho výpovediach nie sú rozpory, celé konanie tvrdil, že išlo o darovanie, avšak uviedol aj to, že ak by malo ísť o kúpu, tak suma 100.000,-Sk bola jeho výlučným vlastníctvom, darovali mu ju rodičia. Nikdy neuviedol, že daryňiam zaplatil, ale to, že ak žalobkyňa dala daryňiam 100.000,-Sk, museli to byť práve tie hotovostné peniaze, ktoré dostala od neho a ktoré boli v jeho výlučnom vlastníctve.

30. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa v odvolaní prišla s novým tvrdením, ktoré počas celého konania nepoužila, keď tvrdí, že predmetná darovacia zmluva má byť z dôvodu príjmového dokladu vystaveného 4 mesiace pre uzavretím darovacej zmluvy, neplatná ako zastretý právny úkon. Vlastníctvo si tak odvodzuje od údajného vydržania vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. Potom nie je zrejme v čom vidí pochybenie súdu prvej inštancie. V tomto je táto odvolacia námietka úplne nezrozumiteľná. Poukázal na § 366 CSP, podľa ktorého nie je možné v odvolacom konaní použiť nové tvrdenie o vydržaní ako právnom titule. Uviedol, že argumentácia žalobkyne o údajnom vydržaní je veľmi jednoducho vyvrátiteľná samotnými tvrdeniami a konaním žalobkyne. Jednou z podmienok vydržania je dobromyseľnosť. Žalobkyňa nikdy nemohla byť dobromyseľná, lebo vedela, že bola uzavretá darovacia zmluva, vedela, že malo dôjsť k údajnému odovzdaniu peňazí.

31. K odvolaciemu dôvodu ohľadne hodnoty jednotlivých nehnuteľností žalovaný uviedol, že nie je z odvolania zrejme, aké konkrétne pochybenie súdu prvej inštancie namieta. Uviedol, že CSP nikde nevyžaduje, aby v konaní o BSM museli byť vždy obligatórne vypracované znalecké posudky na nehnuteľnosti. Ak sa strany zhodnú na hodnote nehnuteľností, nie je dôvod, aby toto súd preskúmaval cez vypracovanie znaleckého posudku. Žalobkyňa akceptovala hodnoty nehnuteľností na základe predbežných posudkov p. Y.. Súd prvej inštancie vychádzal z týchto posudkov iba odvodené - od súhlasu samotnej žalobkyne, podľa jej vyjadrenia, že tieto sumy akceptuje. Je neprijateľné, aby strana sporu mohla zmeniť svoje tvrdenia. Dochádzalo by tak k porušeniu princípov o povinnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a obrany včas ako aj princípov rýchlosti a hospodárnosti konania. Ďalej žalovaný uviedol, že znalecké posudky v konaní o vyporiadanie BSM nie sú rozhodujúce, lebo súd by mal zisťovať trhovú cenu nehnuteľností a nie všeobecnú hodnotu.

32. Podľa jeho názoru znalecké posudky vypracované znalcom N. boli neprípustné a nepoužiteľné pre toto konanie, keďže ohodnocovali aj veci nepatriace do BSM, nezohľadňovali trhovú cenu, absentovalo zdôvodnenie znalca pre výber príslušnej metódy, neboli v nich zohľadnené viaceré skutočnosti, ktoré majú podstatný vplyv na hodnotu oceňovaných nehnuteľností, neboli zohľadnené poškodenia nehnuteľností, boli v nich arbitrárne stanovené koeficienty polohovej diferenciacie pre obe oceňované stavby. Viaceré z väd tohto znaleckého posudku priznal aj samotný znalec a konštatoval ich aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Pokiaľ žalobkyňa chcela namietat nesprávnosť určenia hodnôt nehnuteľností, mala uniesť dôkazné bremeno a predložiť riadne a použiteľné znalecké posudky.

33. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že za pozemok na LV XXXX k. ú. I. S. zaplatili zo spoločných finančných prostriedkov. Žalovaný si ich dal zapísať iba na seba, bez jej vedomia, čo dokazuje, že sa dlhodobo pripravoval na ich rozvod. V čase zápisu v katastri nehnuteľností nezisťovala túto skutočnosť v katastri, lebo manželovi dôverovala. Ďalej uviedla, že žalovaný napriek svojmu predchádzajúcemu súhlasnému stanovisku na pojednávaní konanom dňa 12.06.2019 ohľadom jeho akceptácie súkromného znaleckého posudku a akceptovaní ceny nehnuteľností v tomto posudku z dôvodu, že nebol v súlade s jeho predstavami, nakoniec ho odmietol v časti nehnuteľností na LV XXXX, avšak už nemal žiadnu výhradu voči hodnote nehnuteľností na LV XXX, aj keď to vypracoval rovnaký znalec. Poukázala na to, že sám žalovaný na pojednávaní dňa 27.01.2020 potvrdil, že mali dostatok spoločných finančných prostriedkov. Počas celého konania súd zavádzal, tvrdil čo mu najlepšie vyhovovalo, jeho tvrdenia sú rozporné. Na výpovediach svedkyň N., V. a I. netrvala preto, že žalovaný priznal, že pozemok kúpili za 100.000,-Sk a nebol mu darovaný. Ona celý čas tvrdí to isté, že kúpili predmetný pozemok za 100.000,-Sk zo spoločných prostriedkov, hoci nešlo o perfektnú kúpnu zmluvu. Pokladničný doklad vypisovala na požiadanie žalovaného.

34. K hodnote nehnuteľností žalobkyňa uviedla, že napriek tomu, že žalovaný si dal vyhotoviť znalecký posudok znalkyňou F. S. a súd mal k dispozícii aj znalecký posudok znalca F. N., súd prvej inštancie vychádzal z posudku F. Y.. Poukázala na to, že F. Y. je dlhú dobu známa žalovaného, tykajú si a z toho dôvodu bol znalecký posudok ňou vypracovaný v prospech žalovaného, ktorý počas celého konania sa všemožne snažil znižovať ceny nového domu a zrubu. Taktiež znalkyňa F. S. je známa žalovaného

a jej posudok je taktiež v jeho prospech. Na pojednávaní dňa 12.06.2019 bol žalovaný oslovený, či bude súhlasiť s vypracovaním súkromného znaleckého posudku, pričom on sa vyjadril, že bude súhlasiť so znalcom, ktorého vyberie ona. Vybrala si F. N., ktorý je pre ňu cudzí človek a nemal dôvod vypracovať znalecký posudok v jej prospech, jeho posudok je objektívny. Napriek tomu potom žalovaný so znaleckými posudkami F. N. už nesúhlasil. Znalecký posudok na starý dom nespochybňoval, zrub nie je trvalo poškodený, oveľa viac je poškodený starý dom, na čo však žalovaný vôbec nepoukazuje.

Záverom žalobkyňa uviedla, že trvá na svojom návrhu, aby tzv. nový dom (aj keď neskolaudovaný) a zrub (aj keď v stave na zbúranie), boli prikázané do jej výlučného vlastníctva, bez uloženia povinnosti vyplatenia od žalovaného voči nej a žalovanému by bol do jeho výlučného vlastníctva prikázaný tzv. veľký dom. Jej návrh súd prvej inštancie nevzal do úvahy.

35. K vyjadreniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný. Zotrval na tom, že bolo preukázané, že sporné pozemky nadobudol darovaním a teda nepatrili do BSM. Príjmový pokladničný doklad bez jeho podpisu a s úplne iným dátumom ako dátum darovacej zmluvy nepotvrďuje kúpu. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno. Nikdy sa v konaní nevyjadril, že kúpili pozemok za 100.000,-Sk a nebol mu darovaný. Celý čas poukazoval na to, že skúmanie otázky či ide o darovaciu alebo kúpnu zmluvu je úplne irelevantné, pretože záver je vždy rovnaký, že nehnuteľnosti nepatria do BSM, pretože peniaze pochádzali z jeho výlučného vlastníctva. Iba pre prípad, že by žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno jej tvrdenia, že išlo o kúpu, navrhoval skúmať zdroj vyplatených peňazí. Príjmový doklad pre jeho zjavné vady nie je dostatočným dôkazom. Žalobkyňa ničím nespochybnila zápis v katastri nehnuteľností.

36. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

37. Podľa § 387 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

38. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

39. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nebude ich opakovať.

40. Odvolací súd dodáva, že dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie. Prvoinštančný súd totiž vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Súd prvej inštancie na danú vec aplikoval i relevantné hmotnoprávne ustanovenia a svoje rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodnil.

41. Žalobkyňa v rámci svojho odvolania uviedla aj novú právnu argumentáciu týkajúcu sa nadobudnutia nehnuteľností žalovaným darovacou zmluvou, ktorú pred súdom prvej inštancie neprodukovala (simulovaný a disimulovaný právny úkon, vydržanie vlastníckeho práva). Odvolací súd tieto tzv. „novoty v odvolacom konaní“ s poukazom na § 366 CSP a contrario nepripustil ako prípustný prostriedok procesného útoku. V danom prípade sa totiž jednalo o prostriedky procesného útoku, ktoré mohla žalobkyňa nepochybne použiť už v štádiu prvoinštančného konania. Keďže žalobkyňa tento prostriedok procesného útoku využila až v rámci odvolacieho konania, odvolací súd ho už nemohol akceptovať, lebo nebola splnená ani jedna z podmienok uvedených v § 366 CSP.

42. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

43. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

44. V danej veci odvolací súd nepripustil žalobkyňou uvedené nové právne argumenty, pretože túto jej novú právnu argumentáciu mohla žalobkyňa predložiť už v štádiu prvoinštančného konania. S poukazom na § 366 CSP (novoty v odvolacom konaní) odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené reštriktívne ako výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Vo veci žalobkyne sa o tzv. novoty v odvolacom konaní v zmysle predpokladanom Civilným sporovým poriadkom nejednalo.

45. Žalobkyňa nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, ktorý nehnuteľnosti zapísané na LV XXXX k. ú. I. S. považoval za výlučné vlastníctvo žalovaného na základe darovacej zmluvy zo dňa 19.08.2004. Opätovne poukázala na príjmový doklad o úhrade sumy 100.000,-Sk darkyniam Y. N., D. V. a S. I., ktorý ona podpísala. Odvolací súd poukazuje na to, že uvedený príjmový doklad nekorešponduje s dátumom podpísania darovacej zmluvy, bol vystavený pár mesiacov skôr ako bola podpísaná darovacia zmluva. Navyše žalobkyňa mala vedomosť, že nikdy nepodpisovala žiadnu kúpnu zmluvu a preto nemohla byť v presvedčení, že predmetné nehnuteľnosti spolu so žalovaným kúpila. Mala taktiež možnosť overiť si stav nehnuteľností v katastri nehnuteľností, prípadne riešiť vlastnícke vzťahy príslušným zákonným postupom počas manželstva. V konaní bolo preukázané, že predmetné nehnuteľnosti nadobudol žalovaný ako dar do jeho výlučného vlastníctva.

46. V odvolaní žalobkyňa ďalej namietala, že súd prvej inštancie pri stanovení hodnoty nehnuteľností vychádzal z posudkov F. M. Y., ktoré však nespĺňajú náležitosti riadneho posudku vypracovaného znalcom. Podľa jej názoru mal súd vychádzať z posudkov vypracovaných znalcom F. N..

47. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyňa v žalobe súhlasila s hodnotou nehnuteľností stanovenou F. Y., aj vo svojom písomnom vyjadrení (čl. 118 spisu) uviedla, že akceptuje ňou stanovené hodnoty, keďže nechce navyšovať náklady na spor. S hodnotou nehnuteľností stanovenou F. Y. súhlasil aj žalovaný. Až následne v priebehu konania, keď sporové strany nevedeli dospieť ku konsenzu, žalovaný rozširoval svoje nároky týkajúce sa masy BSM v širšom rozsahu a na základe toho žalobkyňa si dala vyhotoviť nové ohodnotenie nehnuteľností znalcom F. N. a následne žalovaný znalkyňou F. S..

48. Súd prvej inštancie správne vychádzal z ohodnotenia predmetných nehnuteľností F. Y., obe sporové strany na začiatku sporu súhlasili s hodnotou nehnuteľností ňou stanovenou, teda hodnota nehnuteľností nebola sporná. Zo znaleckého posudku F. N. nebolo možné vychádzať, pretože znalecký posudok nie je vypracovaný na základe dôkladného oboznámenia sa znalca so stavom nehnuteľností, čo sám znalec priznal na pojednávaní. Uviedol, že nevykonal všetky potrebné merania a krov nepozrel vôbec. Taktiež nebolo možné vychádzať zo znaleckého posudku F. S., ktorá nehnuteľnosti ohodnotila ako rozostavané stavby, i keď ide o stavby dokončené, iba bez kolaudácie. Nehodnotila niektoré položky, ktoré hodnotili F. Y. a F. N., vychádzala z inej výmery príslušenstva a použila analytickú metódu a nie bežne používanú metódu polohovej diferenciácie.

49. I keď posudok F. Y. nespĺňal náležitosti znaleckého posudku, súd prvej inštancie správne postupoval, keď vykonal tento dôkaz ako dokazovanie listinou, čo pripúšťa ustanovenie § 204 CSP. Listina je najfrekvencovanejším dôkazným prostriedkom a spravidla sa vykonáva prečítaním alebo oznámením jej obsahu na pojednávaní. Prípadne jej odpis súd doručí druhej strane.

50. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a dospel k správne právnemu záveru, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

51. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal voči žalobkyne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).